

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **M.K.**, X, zast. Censitio s.r.o., sídlem Praha 4, Ratajova 1113/8, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2014 čj. X, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á .

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení n e p ř i z n á v á .

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 28. 2. 2014 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2014 čj. X, jímž byla zamítnuta odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty za jednotlivá zdaňovací období roku 2008 a 2009 a tato prvostupňová rozhodnutí potvrzena.

Napadenému rozhodnutí je vytýkáno porušení zásady volného hodnocení důkazů a neúplné dokazování pro neprovedení žalobcem navrhaných důkazních prostředků. Porušení zásady volného hodnocení důkazů je spatřováno v zaujatém hodnocení důkazních prostředků a rozporu kontrolního zjištění se spisem. Hodnocení důkazů je logickým postupem, a pokud by nastal logický rozpor, musel by se odstranit novým hodnocením všech získaných

informací. To žalobce konkrétně vztahuje ke zprostředkování provedené Ing. P.K. Žalobce nesdílí názor žalovaného, že je nestandardní, aby zaměstnanec Ing. K. zajišťoval zprostředkování pro žalobce. V té souvislosti je odkazováno na faktury vystavené Ing. K. a jeho daňová přiznání, kdyby zprostředkování nebylo, nemohl by žalobce nakoupit od společnosti K+K Břilice-GIGANT skot. V tom ohledu je odkazováno na svědeckou výpověď Ing. K. Ten měl všechny rozhodovací pravomoci ve výběru obchodních partnerů. V tomto smyslu se vyjádřil Ing. J.K., kterému označená společnost patří.

Zprostředkování zajišťované Ing. Ch. prokazují výpovědi B. D, Ing. F.S., Ing. J.K., Ing. P.K., P.N. a V.S. Svědkové sice přímo neuvedli jméno Ing. Ch., ale je patrné, že na sjednávání obchodů se podílela žena. Tvrzení žalobce podporuje svědecká výpověď L.Č. a její vlastní výpověď.

K daňovým dokladům vystaveným společností CITY LEAS s.r.o. se uvádí, že na tuto společnost znějí daňové doklady vystavené Ing. Ch. pro žalobce. Fakturované částky byly hrazeny v hotovosti. Okolnost, že společnost CITY LEAS nebyla registrována jako plátec daně z přidané hodnoty, není se zřetelem k judikatuře Evropského soudu významná. Faktické uskutečnění zdanitelného plnění od uvedené společnosti bylo prokázáno. Nárok na daňový odpočet byl uplatněn na základě řádných daňových dokladů.

Neúplnost dokazování je spatřována v tom, že nebyl proveden důkaz trestním spisem Ing. P.K. Dokumenty ve spise založené by prokázaly žalobcovo tvrzení. Nerespektování důkazního prostředku je procesním pochybením ovlivňujícím zákonnost napadeného rozhodnutí.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal na právní úpravu nároku na odpočet daně, kdy žalobce neprokázal oprávněnost takto uplatněného nároku za konkrétní zdaňovací období. K volnému zhodnocení důkazů poukazuje se na to, že je tu úpravu § 8 daňového řádu a správce daně není vázán žádnými stanovenými pravidly o míře důkazů potřebných k prokázání určité skutečnosti, či jejich věrohodnosti. Prověřuje se každý jednotlivý důkaz a následně se učiní závěr o úplnosti provedeného dokazování a potřebě dokazování doplnit. Následuje hodnocení důkazů jednotlivě ve svém souhrnu. Faktury předložené Ing. K. nelze považovat za důkazy prokazující, že ke zprostředkování obchodů skutečně došlo. Ing. K. uvedl, že Ing. K. obchody sjednával, avšak jako zaměstnanec nikoli jako zprostředkovatel. Nelze proto přisvědčit žalobci, že poskytnutí zprostředkovatelských služeb Ing. K. bylo prokázáno. Ohledně zprostředkovatelských služeb, které měla poskytnout Ing. Ch., nejsou uvedeny žádné nové skutečnosti a odkazuje se na žalobou napadené rozhodnutí. To se vztahuje i k daňovým dokladům vystaveným společností CITY LEAS. Tato společnost plátcem daně z přidané hodnoty nebyla, se svým správcem daně nekomunikuje, nepodává daňová přiznání. Ing. Ch. podle vysvětlení podané policii vyhotovila faktury na fiktivní příkaz Ing. K. a byla si vědoma toho, že faktury sloužily k trestné činnosti. Z každé faktury si ponechala po dohodě s Ing. K. částku odpovídající dani z přidané hodnoty. Faktury byly opatřeny falešným razítkem a podpisem. Důkazy pořízené policií mohou obstát ve světle zásady volného hodnocení důkazů. V záležitosti projednávané Evropským soudem nebylo zpochybněno faktické přijetí plnění, kdežto v posuzovaných případech je stav zcela odlišný a závěry uvedené žalobcem mylné. Žalovaný se s návrhem na doplnění důkazního řízení vypořádal. Žalobce neprokázal, jaké konkrétní obchody byly zprostředkovány Ing. K. a Ing. Ch., jaké konkrétní služby byly poskytnuty, zda byly poskytnuty ve fakturovaném rozsahu a neprokázal přímou návaznost přijatých zdanitelných plnění na ekonomickou činnost daňového subjektu.

Ze spisů finančních orgánů vyplynuly následující podstatné skutečnosti.

U žalobce byla dne 21. 10. 2010 zahájena kontrola daně z přidané hodnoty za jednotlivá zdaňovací období roku 2008 a 2009. Při kontrole bylo zjištěno, že společnost CITY LEAS nevystavila doklady předložené žalobcem. Tyto doklady neeviduje. Se správcem daně nekomunikuje, nepodává daňová přiznání k dani z přidané hodnoty, jako plátce daně není registrována, jednatelka společnosti Ing. Ch. se správcem daně nekomunikuje, Ing. P.K. účetnictví nevede a nebylo možno ověřit, zda pro žalobce zprostředkovával jeho obchody.

Pro žalobce byla dne 11. 4. 2011 vydána výzva, ve které jsou specifikovány pochybnosti správce daně o konkrétních přijatých plněních a žalobce byl vyzván, aby prokázal, že konkrétní zprostředkovatelské služby přijal a daňové doklady byly vystaveny plátcem daně.

Na tuto výzvu reagoval žalobce předložením soupisu, ve kterém se mimo jiné uvádí, které obchody měly být zprostředkovány Ing. K. a Ing. Ch.

Správce daně konkrétně označené obchodní partnery žalobce případně jejich zástupce vyslechl jako svědky. Například J.H. uvedl, že se žalobcem uzavřel několik obchodů, jednal se žalobcem přímo. Úhrada za zboží se děla převodem. Ing. Ch. nezná. Ve stejném smyslu se vyjádřil Ing. P.H., člen představenstva Osecké zemědělské a obchodní společnosti. Obchody sjednával zootechnik Ing. N. O způsobu prodeje skotu Zemědělského družstva Libín vypovídala J.S., ta obchody domlouvala se žalobcem. Odvoz zvířat byl zajišťován například vozidly společnosti Maso Planá, Ing. Ch. nezná. Shodně se vyjádřil svědek Ing. P.K. ze společnosti Agrospol Drahotěšice. Svědek L. T. Ing. Ch. nezná a se žalobcem jednal vždy osobně. Z 1. jihočeské zemědělské a.s. vypovídala jako svědkyně V.D., které jméno Ing. Ch. nic neříkalo a žádné obchody se žalobcem nikdo nezprostředkoval. Svědkyně M. S ze Zemědělského družstva Krč kontaktoval žalobce sám a projevil zájem o koupi hospodářských zvířat. J. B. předložil doklady ohledně obchodů uskutečněných se žalobcem. Svědek sám sjednával tyto obchody, nepůsobil žádný zprostředkovatel. Ani člen představenstva Zemědělského družstva Březi F.M., Ing. Ch. nezná, dodávky hospodářských zvířat společnost vždy dojednávala přímo se žalobcem. Shodně vyjádřil se Ing. V.N. působící ve společnosti BOVINTAGRO. Za společnost Agrostyl CZ byl vyslechnut jednatel Ing. P.K. i ten vyloučil zprostředkování prodeje hospodářských zvířat. Osobní jednání při obchodování se žalobcem nepotvrdil Ing. J.K.. Obchody zprostředkovány nebyly. Jméno Ing. Ch. slyšel svědek v den výslechu poprvé. Ing. M.K. ze Zemědělské společnosti Č. jméno Ing. Ch. neznala.

Ing. F.S. ze společnosti ZEMSPOL České Meziříčí uvedl, že obchody sjednával se žalobcem, ten zajišťoval si odvoz, platba probíhala v hotovosti. O Ing. Ch. uvedl, že to je zřejmě ta paní, která žalobce doporučila, ale svědek mluvil výlučně se žalobcem.

Ing. I.Ch. uvedla, že se žalobcem se zná asi 10 let. Při zprostředkovatelské činnosti jednala sama za sebe, nikoli za společnosti TADORNA a ALISY, žalobce nic netušil. Asi 10 faktur vyhotovila na odběratele Ing. K.. Údaje uvedené na policii o fiktivních fakturách vyhotovených na příkaz K. popřela. Prázdné doklady žalobci nezasílala. Pro žalobce zprostředkovala obchody, jimiž byl prodej zemědělských komodit. Doklady předložené při jednání vystavila. Úhrada podle těchto faktur proběhla hotově. Ing. K. žádné faktury nepředložila. Uvedla, že zprostředkovala obchody s konkrétními společnostmi, jejichž

zástupci byli v řízení vyslechnuti jako svědci a podstatné okolnosti jsou uvedeny v předchozí pasáži rozsudku.

Svědék Ing. P.K. působil v letech 2008 a 2009 K+K Břilice – Gigant. Vyjádřil se k tvorbě ceny za prodaná zvířata. Měl provizi z prodeje od mateřské firmy. Zprostředkoval nákup od dodavatelů a poskytoval informace o možnosti obchodu. Tyto informace měl v rámci celé republiky. Účetnictví bylo svědkovi odcizeno. Ing. Ch. byla obchodním partnerem. Svědek nepojal podezření, že účastní se fiktivních obchodů. Žalobce nemá nic společného se vztahem mezi svědkem a Ing. Ch. Žalobci poskytoval zprostředkovatelské služby spočívající ve fundované znalosti prostředí vyplývající z přístupu informacím o hospodářských zvířatech. Zprostředkovatelská smlouva je ve spise založena. O provizi se uvádí, že ta zahrnuje úhradu nákladů spojených se zprostředkováním.

Svědék Ing. J.K. uvedl, že Ing. P.K. vykonával funkci hlavního zootechnika. Nebylo mu známo, že žalobce vyplácí Ing. K. nějakou provizi. Ing. K. ve funkci hlavního zootechnika zařizoval prodej skotu žalobci, za společnost jednal právě Ing. K., nečinil tak svědek. Svou činností Ing. K. poškozoval společnost, což vedlo k tomu, že po těchto událostech s ním byl okamžitě ukončen pracovní poměr. Svědek L.Č. ze společnosti ZEMSPOL České Meziříčí potvrdil, že Ing. Ch. zná, kontaktovala je telefonicky se sdělením, že je zprostředkovatelkou nákupu zvířat a působí pro žalobce. Zjišťovala ceny zvířat. S Ing. Ch. se svědek setkal dvakrát, nejprve jednal s Ing. Ch. a poté uzavíral kontrakty se žalobcem.

Spis obsahuje úřední záznam pořízený Policií ČR o podaném vysvětlení Ing. I.Ch.. Bylo tak učiněno v záležitosti trestní věci Ing. K.. Ing. Ch. k působení ve společnosti CITY LEAS uvedla, že je tam jediným jednatelem a společníkem od roku 1995, společnost nevyvíjí žádnou činnost, nepodává daňová přiznání, účetnictví není vedeno. Na tuto společnost vystavila falešné faktury pro Ing. P.K., ty nezaúčtovala. Z každé faktury požadovala provizi ve výši daně z přidané hodnoty. Provizi Ing. K. zaplatil. Ing. J.K. se žalobkyní jednal telefonicky a požadoval zaplatit peníze za dobytek a byl informován o tom, že tak učiní Ing. K.. Pro žalobce zprostředkovala prodej zvířat po celé republice. Na žalobce jako odběratele vystavila dle příkazu Ing. K. faktury orazítkované falešným razítkem a opatřené falešným podpisem.

O výsledku daňové kontroly byly pořízeny zprávy vztahující se k jednotlivým zdaňovacím obdobím v letech 2008 a 2009. Důkazy opatřené ke zprostředkování Ing. K. byly zhodnoceny tak, že pochybnosti správce daně o přijetí zdanitelných plnění od žalobce nebyly vyvráceny a proto nárok na daňový odpočet nevznikl. Rovněž pochybnosti o tom, zda došlo ke zdanitelným plněním poskytnutým Ing. Ch., pochybnosti odstraněny nebyly. Žádná zprostředkovatelská smlouva mezi žalobcem a Ing. Ch. doložena nebyla. Měla být sjednána ústně. Společnost CITY LEAS nebyla registrována jako plátce daně z přidané hodnoty, předmětem fakturace byla fiktivní plnění. Nárok na odpočet ze zdanitelných plnění od společnosti CITY LEAS nebyl prokázán. Součástí zprávy o daňové kontrole je vyjádření žalobce ke kontrolnímu zjištění. Uzavírá se, že nárok na odpočet daně v částkách uvedených ve zprávě prokázán nebyl.

Následovalo vydání dodatečných platebních výměrů na daň z přidané hodnoty za jednotlivá období, proti nimž se žalobce odvolal z důvodů obdobných žalobním bodům.

Odvolání bylo projednáno napadeným rozhodnutím, které je odůvodněno tím, že správce daně ověřoval v průběhu daňové kontroly přijatá zdanitelná plnění od konkrétních

subjektů prostřednictvím dožádání. Na základě výsledku dožádání vznikly pochybnosti o skutečném přijetí zprostředkovatelských služeb, jak jsou deklarovány v daňových dokladech. Žalobce předložil soupisy, podle kterých mělo v konkrétních případech dojít ke zprostředkování Ing. K. a Ing. Ch. V zájmu ověření tohoto tvrzení bylo vyslechnuto 35 svědků. Dále byli vyslechnuti J.D. a L. Č. a zprostředkovatelé. Finanční úřad v Třeboni vyslechl Ing. J.K., zaměstnavatele Ing. K. Hodnocení důkazů obsažených ve zprávách o daňové kontrole bylo zhodnoceno jako správné a zprostředkování prokázáno nebylo. Jako správné je nahlíženo hodnocení svědecké výpovědi L.a Č., vedle kterého je tu výpověď Ing. F.S., který se vyjádřil v tom smyslu, že obchody sjednával sám osobně. Potvrdil pouze, že Ing. Ch. mohla pro daňový subjekt poskytnout informaci o tom, že ZEMSPOL České Meziříčí prodává hospodářská zvířata. Výpovědi svědka L.Č. nebylo prokázáno uskutečnění zprostředkování Ing. Ch. pro společnost ZEMSPOL. Při hodnocení výpovědi Ing. Ch. bylo vycházeno z jejího vysvětlení učiněné v trestním řízení. Toto vysvětlení bylo učiněno před zahájením daňové kontroly. Svědkyni byla dána možnost vyjádřit se v průběhu řízení. Svědkyně uvedla, že dle pokynu Ing. K. vystavovala fiktivní faktury. Konkrétní faktury blíže nekonkretizovala, ve výpovědi jsou rozpory, které se vztahují i k průběhu jí tvrzeného zprostředkování, proto se uzavírá, že výpověď Ing. Ch. není věrohodná. Za společnost CITY LEAS Ing. Ch., která působila jako jednatelka, vystavovala fiktivní faktury. Nebylo prokázáno, že k faktickému plnění došlo a žalobce je přijal.

Žalobce nevyvrátil pochybnosti správce daně o tom, že Ing. K. zprostředkoval obchody tak, jak jsou deklarovány daňovými doklady. Ing. K. prodával žalobci zvířata svého zaměstnavatele jako zaměstnance z titulu své pracovní pozice hlavního zootechnika. Sjednávání veškerých obchodů a stanovení cen patřilo do jeho pracovní náplně. Přitom nárok na odpočet byl uplatňován na základě samostatných faktur Ing. K. za zprostředkovatelské služby. V průběhu daňové kontroly nebyly předloženy žádné doklady dosvědčující zprostředkování pro žalobce Ing. K. Nelze ověřit, co konkrétně bylo zprostředkováno a jaká provize měla zprostředkovateli náležet. Nepostačuje prokázání zprostředkování, ale je nezbytné doložit, že služby byly reálně použity, což z výpovědi Ing. K. neplyne. O tvrzení žalobce o podvodném jednání Ing. Ch. a Ing. K. se poukazuje na rozpor, jestliže žalobce tvrdil, že doklady vystavené uvedenými osobami byly v pořádku a byl důvod provizi uhradit. Nárok na odpočet daně z předmětných dokladů byl vyloučen z důvodu, že nebylo prokázáno faktické přijetí předmětných služeb. Ze spisového materiálu vyplývají objektivní skutečnosti nasvědčující tomu, že posuzovaný případ nese znaky podvodného jednání, o kterém však daňový subjekt musel nebo měl vědět. Dodavatelé neodvedli daň z přidané hodnoty na výstupu a cílem bylo vylákání nároku na odpočet daně právě u žalobce. Ten je zodpovědný za výběr svých obchodních partnerů a bylo na něm, aby si tyto partnery prověřil. Jinak přijímá riziko případného nezákonného jednání. Bylo tudíž v jeho možnostech zjistit, že společnost CITY LEAS není registrována jako plátec daně z přidané hodnoty. K doplnění důkazního řízení trestním spisem Ing. K. se odkazuje na rozsudek trestního soudu týkající se podvodné činnosti Ing. K. a nepoctivé činnosti Ing. Ch. při prodeji skotu ze společnosti Ing. K., nikoli zprostředkovatelské činnosti pro žalobce. Rozsudek v trestní věci nebyl jako důkaz osvědčen, protože neprokazuje, jaká přijatá zdanitelná plnění se vztahují k obchodům se společností Ing. K. a jaké k obchodům s ostatními dodavateli. Uzavírá se, že žalobce neprokázal, jaké konkrétní obchody byly zprostředkovány Ing. K. a Ing. Ch..

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem řízení bylo učiněno rozhodnutí v záležitosti neuznání oprávněnosti uplatněného nároku na odpočet daně z přidané hodnoty za konkrétní zdaňovací období v letech 2008 a 2009. Žalobními výhradami je napadeno hodnocení důkazů o žalobcově tvrzení o zprostředkování obchodů jatečnými zvířaty Ing. P.K. a Ing. I. Ch. a dále hodnocení dokladů vystavených společnostmi CITY LEAS.

Úvaha žalobce o tom, že Ing. P.K. poskytl žalobci zprostředkovatelské služby a tím vznikl důvod tyto služby uhradit, žalobce opírá právě o výpověď Ing. P.K. a jím vystavené faktury. Jiná argumentace o zprostředkovatelských službách Ing. K. v žalobě obsažena není. Naproti tomu žalovaný vyšel z výpovědi Ing. K. ze společnosti K+K Břilice- Gigant, který je statutárním zástupcem tohoto subjektu. Výpověď svědka Ing. K. a Ing. K. jsou ve shodě, bylo-li ji oběma svědky uváděno, že Ing. K. působil ve společnosti K+K Břilice- Gigant jako hlavní zootechnik a do jeho pracovní náplně patřilo zajišťovat prodej hospodářských zvířat. Na Ing. K. bylo mimo jiné dojednat i podmínky takového prodeje. Byl-li Ing. K. účasten uzavírání kupních smluv o prodeji zvířat vlastnický náležejících společnosti K+K Břilice- Gigant, pak jednalo se o smluvní vztah mezi označenou společností a žalobcem, kdy Ing. K. společnost K+K Břilice- Gigant zastupoval právě z titulu svého pracovního zařazení u označené společnosti a nejednal a ani nemohl jednat svým jménem. Při zajišťování těchto obchodů nepůsobil proto jako zprostředkovatel, kromě toho je známo, že společnost K+K Břilice-Gigant působí v daném oboru desítky let a žalobce s touto společností běžně obchodoval, a tudíž žádné zprostředkování nebylo zapotřebí. Ing. K. působil jako zaměstnanec společnosti K+K Břilice-Gigant, při zajišťování prodeje nakládal majetkem svého zaměstnavatele, nevystupoval jako soukromá osoba-zprostředkovatel, proto mu v souvislosti s prodejem majetku zaměstnavatele nevznikl žádný nárok na jakoukoli odměnu vyplacenou žalobcem. Při řádném plnění pracovních povinností zaměstnance je tudíž předpoklad, že zaměstnanec dostojí svým povinnostem vůči zaměstnavateli a nebude zapotřebí, aby při zajišťování odbytu hospodářských zvířat přijímal odměny od subjektů, které zvířata nakupovaly.

Fakturami vystavenými za zprostředkovatelské služby lze takové zprostředkování prokázat výlučně tehdy, byla-li služba realizována. V souzené věci tomu tak není, protože žádného zprostředkování mezi zaměstnancem společnosti K+K Břilice-Gigant a žalobcem zapotřebí nebylo. Žalovaný na straně 11 napadeného rozhodnutí předložené faktury zhodnotil, poukázal na rozpory zjištěné při daňové kontrole, například vztahující se k době fakturace a skutečného uzavření kupních smluv. Nekorespondují-li faktury uskutečněným plněním, pak nelze fakturací Ing. K. úspěšně argumentovat.

Okolnost, že Ing. P. K. měl rozhodovací pravomoci při obchodování majetkem svého zaměstnavatele, neznamená, že ten mohl při prodeji majetku zaměstnavatele vystupovat jako zprostředkovatel. Ing. K. ve svém pracovním postavení plnil povinnosti zaměstnance ve smyslu pracovního práva a tyto povinnosti měl plnit řádně a při plnění těchto povinností si nesměl počínat jako soukromá osoba. Ing. K. rozhodoval o majetku svého zaměstnavatele a v zájmu plnění pracovních povinností bylo na něm, aby volil vhodné obchodní partnery a stanovil cenu prodáváných hospodářských zvířat v zájmu svého zaměstnavatele. Je absurdní tvrdit, že zaměstnanec, který je nadán svým zaměstnavatelem určitými pravomoci působí současně jako soukromá podnikající osoba v pozici zprostředkovatele.

Jiných zprostředkovatelských aktivit Ing. K. pro žalobce se žalobce v žalobě nedovolává. Soud poznamenává, že žalovaný se zabýval i další tvrzenou zprostředkovatelskou činností Ing. K.. Pro ten účel byli vyslechnuti svědci, kteří žádné

zprostředkování nepotvrdili. V napadeném rozhodnutí odkazuje se konkrétně na výpověď předsedy představenstva společnosti Vrčeňská zemědělská.

Důkazy konkretizovanými v žalobě nebylo prokázáno, že Ing. K. pro žalobce zprostředkoval obchodování se společností K+K Břilice-Gigant ani jiné obchody žalobce. Důkazy uvedené v žalobě byly hodnoceny zcela správně a v souvislosti s dalšími svědeckými výpověďmi a písemnostmi založenými v daňovém spise. Stalo se tak v souladu se zásadou o způsobu hodnocení důkazů podle § 8 odst. 1 daňového řádu a žalovaný podle § 92 odst. 7 téhož předpisu dostal své povinnosti určit, že přijetí tvrzených služeb za prokázané nepovažuje a na základě jakých důkazních prostředků tak učinil. To se projevilo v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Jeli předpokladem nároku odpočet daně podle § 72 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty přijetí zdanitelného plnění a využití tohoto zdanitelného plnění pro ekonomickou činnost daňového subjektu, tak za situace, kdy Ing. K. prodával žalobci hospodářská zvířata jménem svého zaměstnavatele, nebylo zapotřebí žádného zprostředkování mezi žalobcem a zástupcem zaměstnavatele. Zaměstnanec společnosti K+K Břilice-Gigant tudíž žádnou službu žalobci jako podnikatelský subjekt využitelnou pro jeho ekonomickou činnost neposkytl. Ing. K. nemohl vystupovat jako dvojjediná osoba, jednak jako zaměstnanec při nakládání cizím majetkem, jednak jako zprostředkovatel při obchodování s těmiž věcmi náležejícími zaměstnavateli. Nutno poznamenat, že zaměstnavatel pro porušování pracovních povinností Ing. K. s ním okamžitě ukončil pracovní poměr.

Důkazní prostředky vyjmenované na straně 7 žaloby citované pod body 1 až 6 byly předmětem hodnocení v zájmu zjištění, zda byly odstraněny pochybnosti správce daně o tom, že žalobce přijal zprostředkovatelské služby od Ing. Ch.. Z takto citovaných výpovědí však vůbec nevyplyvá, že Ing. Ch. se na uzavřených obchodech podílela, jak je tvrzeno v žalobě. Naopak je zcela správná úvaha žalobce o tom, že výpovědi šesti označených svědků zprostředkování Ing. Ch. neprokazují. Všichni vyjmenovaní svědkové kromě Ing. J.K. naopak potvrdili, že obchody se žalobcem sjednávali si sami. Žádný z těchto pěti svědků nebyl schopen potvrdit, že mělo se jednat o Ing. Ch.. Skutečnost, že jméno Ing. Ch. svědkyni B.D. něco říká, neznamená, že jde o zprostředkování, jestliže svědkyně výslovně uvedla, že obchody zajišťovala sama. Z toho je naopak zřejmé, že žádného zprostředkovatele při uzavírání obchodních případů se žalobcem nebylo zapotřebí. Svědek Ing. F. S. rovněž nepotvrdil, že paní, která doporučila žalobce, je totožná s Ing. Ch.. Svědek Ing. K. se vyjadřoval ke sjednávání obchodů, kde jeho společnost zastupoval Ing. P.K., jak se uvádí v předchozí pasáži rozsudku, nešlo o Ing. Ch.. Svědek P.K. pouze vyloučil, že někdo třetí mohl zatelefonovat, nicméně i ten jednal se svým odběratelem přímo. Účast Ing. Ch. na obchodování žalobce nepotvrdil ani svědek P. N, jestliže uvedl, že nemůže vyloučit, že její jméno se někdy objevilo. Zodpovězení telefonického dotazu blíže neidentifikované ženy ještě neprokazuje, že šlo o zprostředkování Ing. Ch. zejména za situace, kdy s odběratelem bylo jednáno přímo.

Ze spisu a odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že nejprve bylo vyslechnuto 35 svědků, dále byl respektován žalobcův návrh doplnění řízení a bylo vyslechnuto dalších 5 svědků. Všechny tyto důkazy byly hodnoceny v souladu s požadavky § 8 odst. 1 daňového řádu, jak v jednotlivostech, tak ve svém souhrnu, k dispozici byl žalobcem sestavený přehled dodavatelů a daňové doklady. Zprostředkovatelská smlouva mezi žalobcem a Ing. Ch. předložena v písemné podobě nebyla. Jestliže ze svědeckých výpovědí vyplývá, že jednotlivé obchody byly dojednávány bez ingerence třetích osob, pak skutkové zjištění žalovaného o

tom, že žalobce žádné zprostředkovatelské služby, které by využil pro svou ekonomickou činnost od Ing. Ch., nepřijal.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 12 až 13 reagoval na shodné námitky žalobce dovolávající se výpovědi prve uvedených 6 svědků, každou z výpovědí popsal a uvedl, co ve vztahu k tvrzenému zprostředkování ze svědecké výpovědi plyne. Naopak vypočtení svědkové uvedli, že jednotlivé obchody se žalobcem vyřizovali sami bez přičinění jakékoli třetí osoby.

Citace žalobce z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2007 čj. 8Afs 59/2005-83 na souzenou věc vůbec nedopadá, protože naopak finanční orgány si počínaly tak, aby skutkový stav zjistily co nejpřesněji a okolnost, že žalobci se navrženými důkazními prostředky ve formě svědeckých výpovědí nepodařilo zprostředkování Ing. Ch. prokázat, neznamená, že si nepočínaly v zájmu žalobce případné nejasnosti odstranit. Jestliže svědkové zprostředkování Ing. Ch. nepotvrdili, nejedná se tu o přetrvávající nejasnosti, ale o stav, kdy navrženými důkazy nebyly pochybnosti správce daně odstraněny a přijetí zprostředkovatelských služeb od Ing. Ch., nebylo prokázáno. Právě se zřetelem k tomu, co svědkové uvedli a s čím byl žalobce obeznámen, nemůže být rozhodnutí vydané v této věci překvapivé. Žalobce se k provedeným důkazům vyjadřoval a navrhl doplnění důkazního řízení.

K argumentaci žalobce o tom, že zprostředkovatelská činnost Ing. Ch. je prokázána výpovědí svědka Č. Nutno poznamenat, že to je jediný svědek, který tvrzení žalobce o zprostředkování obchodů Ing. Ch. potvrdil. L.Č. byl bývalým zaměstnancem společnosti ZEMSPOL České Meziříčí a jeho výpověď je vyvrácená svědectvím předsedy představenstva označené společnosti Ing. F.S. Byl to právě předseda představenstva, kdo dojednával obchody se žalobcem a nebyl to svědek Č., kdo byl oprávněn ke sjednávání obchodů. Okolnost, že společnost ZEMSPOL prodává hospodářská zvířata, byla známá, protože část stáda byla likvidována a obchodní partneři projevovali zájem zvířata nakoupit. Již z toho důvodu žádného zprostředkování zapotřebí nebylo, kromě toho třeba zdůraznit, že svědek se na prodeji zvířat nepodílel a činil tak předseda představenstva sám. Jestliže finanční orgány svědku Č. neuvěřily, pak takové hodnocení svědecké výpovědi v kontextu s výpovědí svědka Ing. S. a toho, co vyplynulo z dalších svědeckých výpovědí, je zcela správné. Svědeckou výpověď L.Č. proto není prokázáno, že Ing. Ch. dodala žalobci zprostředkovatelské služby, jím využitě při nákupu hospodářských zvířat.

Jestliže podle vyjádření předsedy představenstva společnosti ZEMSPOL L.Č. neuzavíral obchody jménem této společnosti, naopak činil tak předseda představenstva sám, pak tvrzení L.Č. o tom nejprve jednal s Ing. Ch. a následně se žalobcem není pravdivé. To vyvrací prve uvedené svědectví Ing. S. Právě proto, že je tu svědecká výpověď předsedy představenstva společnosti ZEMSPOL, má za následek, že výpověď svědka Č. nelze nahlížet jinak než jako nevěrohodnou.

I svědecká výpověď Ing. I.Ch. byla finančními orgány zcela správně hodnocena jako nevěrohodná. V žalobě je citována výpověď této svědkyně učiněná v průběhu daňové kontroly. Ta však neodpovídá tomu, co tato svědkyně uvedla před policejním orgánem. Tvrzení žalobkyně, že zprostředkovala konkrétně specifikované obchody, vyvrací svědecké výpovědi osob hospodářská zvířata prodávající či jednajících za jednotlivé právnické osoby. Je-li tvrzení svědkyně vyvráceno všemi svědky jednajícími za sebe či společnosti jak jsou vyjmenovány na straně 9 a 10 žaloby, pak nelze tvrzení Ing. Ch. o zprostředkování obchodů

uvěřit. Kromě toho se svědkyně omezila pouze na to, že zprostředkovala tyto obchody, nic bližšího k tomuto obchodování neuvedla ani nedoložila. Nepostačuje obecné tvrzení o tom, jaké má znalosti či kontakty, případně že se žalobcem se zná. Svědkové S. i D. případně jeho manželka výslovně uvedli, že se žalobcem sjednávali jednotlivé obchody sami. Svědek Ing. K., jednatel společnosti AGROSTYL uvedl, že obchody sjednával se žalobcem telefonicky, dělo se tak bez jakékoli zprostředkování třetí osoby, prodej 13 kusů dobytka žalobci sjednal Ing. K. se žalobcem sám, Ing. Ch. nezná, jméno při podání svědecké výpovědi slyšel poprvé. Jako zástupce společnosti Osecká zemědělská za obchodní společnost byl vyslechnut svědek H., který nepotvrdil, že by Ing. Ch. znal, případně s ní jednal. Do jeho obchodování nebyla zainteresována žádná třetí osoba. S nikým jiným kromě žalobce nejednal. Ke způsobu obchodování společnosti BOVINTAGRO byl vyslechnut svědek Ing. N., který rovněž vyloučil jakékoli zprostředkování Ing. Ch. Naopak veškeré obchody za společnost byly projednávány přímo se žalobcem. Svědek M., předseda představenstva Zemědělského družstva Březí uvedl, že obchody se žalobcem dojednávávala zootechnička družstva, Ing. Ch. nezná. Obchod mezi družstvem a žalobcem probíhal tak, že žalobce se osobně do družstva dostavil a obchody byly sjednány na místě. Svědek B. předložil jediný doklad, podle kterého 10. 12. 2009 prodal žalobci 5 zástavních telat. Svědek M. jednající za společnost SVOM uvedl, že Ing. Ch. nezná. Shodně se vyjádřil svědek S., vyslechnutý k obchodování se Zemědělským družstvem Krč. Svědek Jan H., uvedený v žalobcově seznamu dodavatelů zprostředkovaných Ing. Ch. uvedl, že o ní nikdy neslyšel, Ing. Ch. nezná svědek G., ani svědkyně S., vyslechnutá za společnost Zemědělské družstvo Libín. Ta uvedla, že se žalobcem vždy o obchodech jednala přímo či telefonicky bez prostřednictví jakékoli třetí osoby. Za Agrospol-Drahotěšice uzavíral kupní smlouvy se žalobcem Ing. K. Dělo se tak zpravidla na základě telefonem učiněné dohody, Ing. Ch. nezná. Svědek vždy se žalobcem projednal celý prodej, což zahrnuje předání zvířat, stanovení ceny, předání dodacích listů, zaslání vystavených faktur poštou. Úhrada probíhala bankovním převodem. Třetí osoba se nikdy na uzavření obchodů nepodílela. S Ing. Ch. družstvo neobchodovalo, krávy a skot prodával žalobci též svědek T. i ten uvedl, že neví o koho se jedná, bylo-li mu předestřeno jméno Ing. I. Ch. Shodně vypověděl svědek K., který se výslovně vyjádřil, že Ing. Ch. nezná, nikdy s ní nejednal. Shodně vypověděl svědek K., B. jméno Ing. Ch. neřikalo nic svědkyni D. působící ve společnosti I. Jihočeská zemědělská a.s. Zástavový skot prodával žalobci svědek P., ani ten Ing. Ch. nezná. Stejnou výpověď učinila svědkyně P., svědkyně K. za Zemědělskou společnost Čerchov. Ani další ve spise založené svědecké výpovědi zprostředkování nedokládají.

Jestliže správce daně vyslechl jako svědky osoby uvedené v seznamu jím vyhotoveném, kdy ke sjednání obchodů došlo na základě zprostředkování Ing. Ch., a tito svědkové jakékoli zprostředkování vyvrátili a vesměs Ing. Ch. neznali, pak nelze uvěřit tvrzení Ing. Ch. o tom, že jednotlivé obchodní případy zprostředkovala. Výpověď Ing. Ch. proto poskytnutí zprostředkovatelských služeb neprokazuje, naopak toto tvrzení je vyvráceno ve spise založenými výpověďmi svědků. Důkaz ve formě svědecké výpovědi Ing. Ch. byl hodnocen v souvislosti s právě uvedenými výpověďmi svědků a skutkové zjištění o tom, že ke zprostředkování Ing. Ch. nedošlo, odpovídá spisové dokumentaci a hodnocení důkazů je zcela logické a v souladu se zásadou plynoucí z § 8 odst. 1 daňového řádu.

Výpověď svědkyně Ing. Ch. je nevěrohodná i ve vztahu k tomu, co uvedla o daňových dokladech vystavených společností CITY LEAS. Vedle této svědecké výpovědi je ve spise založen úřední záznam o vysvětlení učiněné Ing. Ch. dne 3. 5. 2010 na policii. Ing. Ch. výslovně uvedla, že na pokyn Ing. K. vystavovala fiktivní faktury, kdy za tuto činnost obdržela odměnu odpovídající dani z přidané hodnoty. Doklady opatřila falešným razítkem a

falešným podpisem. Odměnu přijímala na účet své dcery z podání vysvětlení u policie vyplývá, že Ing. Ch. byla jediným jednatelem a společníkem společnosti CITY LEAS. Tato společnost od roku 1995 nepodává daňové přiznání, Ing. Ch. nevedla žádné účetnictví.

Jestliže faktury vystavené společností CITY LEAS byly fakturami fiktivními vyhotovenými jednatelkou společnosti Ing. Ch. na pokyn Ing. K. a jí byla uhrazena částka odpovídající dani z přidané hodnoty z fakturované částky, pak tyto fiktivní daňové doklady neodpovídají skutečnosti a nemohou sloužit jako důkaz prokazující poskytnutí služby ve formě zprostředkování. Je zcela zjevné, že tyto doklady byly vystaveny v zájmu obejití daňových povinností žalobcem za tvrzené služby, daňovými doklady fakturované nebyla společnosti CITY LEAS poskytnuta žádná odměna ta příslušela pouze Ing. Ch. a odpovídala rozsahu daně z přidané hodnoty. Jestliže žádné služby na základě těchto faktur pro žalobce provedeny nebyly, šlo o fiktivní faktury Ing. Ch. vystavené na pokyn K., pak tu nejsou žádná zdanitelná plnění, která by žalobce využil pro svou ekonomickou činnost. Společnost CITY LEAS nebyla k dani z přidané hodnoty jako plátcem registrována, a proto se nejedná o doklady plátcem daně vystavené, proto žádná z podmínek pro uznání nároku na odpočet daně dodržena není.

Dovolává-li se žalobce rozsudku Soudního dvora ve věci vedené C-438/09, pak tento rozsudek na souzenou věc aplikovat nelze, jestliže pro žalobce společnost CITY LEAS, ani pro jiný subjekt žádné služby neposkytla, fakturovány byly služby fiktivní, tak tu nejsou žádné služby poskytnuté osobou povinnou k dani, která není k dani z přidané hodnoty registrována. Ing. Ch. vyjádřila, že od roku 1995 žádné účetnictví této společnosti nevede, daňová přiznání nepodává a faktury vystavené pro žalobce touto společností neodpovídaly skutečnosti. Z těchto důvodů společnost CITY LEAS plátcem daně není. Nezbyvá než zopakovat, že fiktivními fakturami není prokazováno skutečné poskytnutí jakýchkoli služeb společností CITY LEAS žalobci a faktury označené společností byly hodnoceny zcela správně, jestliže na jejich podkladě byl učiněn úsudek, že plnění podle těchto faktur žalobce nepřijal a tudíž mu nevznikl nárok na daňový odpočet.

Judikatura Evropského soudu poskytuje výkladová pravidla, avšak předpoklady pro využití žalobcem označeného rozhodnutí na straně 11 žaloby neodpovídá skutkovým zjištěním učiněným v této věci, kdy je zcela nepochybně prokázáno, že společnosti CITY LEAS žalobci žádné služby neposkytla.

Jestliže Ing. Ch. daňové doklady společnosti CITY LEAS označila jako fiktivní, kdy činila tak na pokyn Ing. K., pak jde-li o faktury fiktivní, nemohou odpovídat skutečnosti, a tudíž neprokazují, že společnost CITY LEAS jakékoli služby žalobci poskytla, tím spíše za situace, kdy je v podstatě od roku 1995 nekontaktní.

K argumentaci žalobce, byla-li společnost CITY LEAS povinnou osobou k dani z přidané hodnoty, je pro souzenou věc rozhodné, že žalobce od této společnosti žádné služby nepřijal. Jak již bylo uvedeno, fakturace přijatých plnění neodpovídá realitě, a proto při nepřijetí žádného plnění nelze uplatňovat žádný daňový odpočet.

K argumentaci o dosažení částky znamenající pro společnost CITY LEAS povinnost registrovat se k dani z přidané hodnoty jen pro rozsah fakturace založené v účetnictví žalobce, zůstalo žalobcem zcela nezohledněno, že v řízení bylo prokázáno, že jím deklarovaný nárok na odpočet z titulu daňových dokladů vystavených společností CITY LEAS neodpovídá

fakticitě a jedná se o fakturaci fiktivní. Fiktivní fakturace pak nemůže založit povinnost jakéhokoli subjektu k registraci k dani z přidané hodnoty.

Bylo-li prokázáno, že faktury uvedené společností jsou fiktivní, pak nelze žalobci přisvědčit o tom, že na základě fiktivních dokladů mu vznikl nárok na daňový odpočet. Fiktivní doklady nelze nahlížet jako doklady řádné, přičemž okolnost, že na základě těchto dokladů nebyly žalobci poskytnuty žádné služby, byla při daňové kontrole spolehlivě prokázána. Proto nárok na daňový odpočet nevznikl podle vnitrostátního práva a aplikace ustanovení § 72 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty je zcela v souladu s judikaturou Evropského soudu, které se žalobce dovolává.

Soud nesdílí názor, že dokazování v žalobcově věci je neúplné. Především vedle daňových dokladů a některých písemností například zprostředkovatelskou smlouvou uzavřenou s Ing. K. nebylo poskytování zprostředkovatelských služeb prokázáno. Správce daně vyslechl všechny osoby a zástupce právnických osob, o kterých žalobce tvrdil, že k navázání obchodních vztahů došlo přičiněním zprostředkovatelů Ing. K. a Ing. Ch. Dostál proto povinnosti vyplývající z § 92 odst. 2 daňového řádu dbát o to, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji. Z ustanovení § 92 zákona o dokazování nevyplývá, že správce daně by byl povinen provést veškeré navržené důkazní prostředky. Takový postup by ostatně neodpovídal požadavku podle § 5 odst. 3 zákona sledující dosáhnout cíle správy daní. Jestliže vyslechnutí svědkové vyvrátili, že k navázání obchodních vztahů se žalobcem došlo za přičinění zprostředkovatelů, pak není zapotřebí provádět další dokazování o zprostředkování. Jestliže zprostředkování pro žalobce Ing. K. a Ing. Ch. prokázáno není, pak nebyl žádný důvod k vyplacení zprostředkovatelské provize. Nezbyvá než zopakovat, že svědkové uvedli, že obchodní případy uzavírali sami, Ing. Ch. neznali, někteří výslovně uvedli, že o ní nikdy neslyšeli. Ing. K. jednal jménem svého zaměstnavatele a nikoli jako zprostředkovatel. Důkazní řízení proto soud hodnotí jako úplné, zcela jednoznačně osvědčující, že k žádnému zprostředkování nedošlo, a proto nebylo zapotřebí důkazní řízení doplňovat trestním spisem v trestní věci Ing. P. K.

Právě z důvodu, že je spolehlivě prokázáno, že k žádnému zprostředkování obchodů žalobce nedošlo, nebylo zapotřebí řízení doplňovat, ať již trestním rozsudkem či spisem v trestní věci Ing. P. K. Žalobní argumentace na straně 11 poslední odstavec míří na možné dokumenty osvědčující poskytování provizí pro Ing. K. za zprostředkování obchodů se společností K+K Brilice-Gigant. V souzené věci však nejde o zprostředkování obchodů se společností K+K Brilice-Gigant, ale jde o zprostředkování mezi žalobcem a jeho dodavateli. Nejde tu o zajištění obchodů mezi dodavateli dodávajícími své zboží společnosti K+K Brilice-Gigant. Tyto důkazy se vztahují k právním vztahům mezi jinými subjekty.

Soud shrnuje, že v průběhu řízení byly provedeny všechny žalobcem navržené svědecké výpovědi v zájmu prokázání, došlo-li ke zprostředkování konkrétních obchodů kdy služby měli poskytnout Ing. K., Ing. Ch. za společnost CITY LEAS. Těmito důkazy je faktické přijetí zprostředkovatelských služeb tvrzených žalobcem vyvráceno. Nebylo proto zapotřebí řízení doplnit dle požadavku žalobce jak uvádí se ad. 2 žaloby a žalovaný se s neprovedením navrženého důkazního prostředku vypořádal a učinil tak zcela postačujícím způsobem.

Neprovedení žalobcem navrženého důkazu trestním spisem Ing. K. není žádným procesním pochybením, protože je naprosto spolehlivě prokázáno, že žalobce zprostředkovatelské služby nepřijal a za účelem zjištění, zda zprostředkovatelské služby

byly reálně poskytnuty vyslechl všechny žalobcem navržené svědky. Žalobcovi dodavatelé však žádné zprostředkování nepotvrdili a jak již bylo uvedeno výpovědi Ing. Ch. a svědka Č. byly hodnoceny zcela správně jako nevěrohodné. Ing. K. pak se žalobcem obchodoval jménem svého zaměstnavatele. Žalobcem navržené důkazy byly tudíž provedeny a důkaz trestním spisem Ing. K. za dané důkazní situace zapotřebí není. Nebylo tudíž postupováno nikterak v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu a Krajského soudu v Ostravě, na který je v žalobě odkazováno.

Soud proto uzavřel, že hodnocení důkazů odpovídá požadavkům § 8 odst. 1 daňového řádu, kdy byly posouzeny všechny důkazy jednotlivě i ve své souvislosti a bylo přihlédnuto ke všemu, co vyšlo při daňové kontrole najevo. Hodnocení důkazů není neobjektivní, zaujaté či selektivní, protože finanční orgány obou stupňů ve zprávě o daňové kontrole a napadeném rozhodnutí důkazy vypořádaly. Uvedly proč například svědkům Ing. Ch. a Č. neuvěřily na nevěrohodných svědectvích a daňových dokladech odporujících realitě, nelze skutkové zjištění stavět. Žalobcovo tvrzení prokázaly pouze označené dvě svědecké výpovědi. Svědek Ing. K. zajišťoval odbyt pro svého zaměstnavatele. Jiná zprostředkovatelská činnost, která měla být poskytována touto osobou, prokázána nebyla. Hodnocení svědeckých výpovědí nestojí na nepřesnostech či neurčitostech výpovědí svědků. Svědkové například vesměs Ing. Ch. neznali, případně nebyli schopni identifikovat, kdo byla žena, která u obchodního partnera žalobce činila telefonický dotaz. Jak již bylo uvedeno, důkaz trestním spisem Ing. K., nebylo zapotřebí provádět, jestliže byli svědci vyslechnuti obchodní partneři žalobce.

Napadené rozhodnutí není proto pro důvody v žalobě tvrzené vadné.

Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že právo na náhradu nákladů řízení úspěšný žalovaný nemá, protože i zastoupení žalovaného při jednání před soudem patří do jeho běžné administrativní činnosti a nic na tom nemění žádost žalobce projednat věc při ústním jednání. Takový požadavek žalobce je souladný s jeho procesními právy vyplývajícími z právní úpravy.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 4. března 2015

Předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v. r.

Za správnost vyhotovení :
Prázdna Jaroslava